

Lilla állatorvos unokája így búcsúzik nagyapjától

Imádott Nagypapám, Hapikám - akit én neveztem el így pici koromban és azóta is így hívja az egész család - kedd este az Isten örök országába költözött. Ő az én példaképem, akitől a természet és az állatok iránti feltétlen rajongásomat örököltem, aki 25 és fél éven át életem minden napjának szerves részét képezte, aki soha nem mulasztotta el az állataim és az állatorvosi tanulmányaim felőli érdeklődést, akinek Gombóc macskámat, Aszfalt és Beton tengerimalacaimat köszönhetem, aki feltétel nélkül és rajongásig szeretett engem, az első unokáját. Nem tudom eléggé megköszönni mindazt, amit Tőle kaptam. Betölthetetlen az űr a szívemben, amit maga után hagyott. Egész életemben az állatorvosi pályafutásom alatt azon leszek, hogy méltó legyek az Ő örökségéhez.

Bár most elmondhatatlan fájdalmat érzek, tudom, hogy ez nem egy "ég veled", hanem egy "hamarosan találkozunk".

Köszönöm, ha elolvassátok drága Nagypapámról a családjunk nevében és a család gondolatai, érzései alapján íródott megemlékezésemet, mely több újságban is megjelenik majd:

Béky László több volt, mint természetgyógyász és agrármérnök. Béky László az Isten küldötte volt, aki elhozta nekünk az üzenetet az ember és a természet valós és elválaszthatatlan kapcsolatáról. Körülötte mindenki érezte az Ő kiválasztottságát, elhivatottságát lélekbe látó tekintetén, mindenki és minden iránt nyitott szívén és örök segítő szándékán keresztül. A világ egy jobb, szebb, teljesebb és harmónikusabb hely lett általa, életet vitt oda, ahol csak járt. Erőt adott az erőtlennek, felemelte a gyengét, befogadta a magányost, és sosem hagyta magára a szenvedőt. Végtelen jósága nem korlátozódott az emberekre, az utolsó mezei virágszálon és a legapróbb bogárban is tisztelte az életet. Értette és beszélte az állatok nyelvét. Nem a különbséget kereste ember és állat közt, hanem felismerte az állatok páratlanul tiszta és büntelen isteni természetét és azt a feloldhatatlan egységet, ami összeköt minket, embereket a Föld minden teremtményével. Mélyen és elkötelezetten hitt Istenben és Jézusban. A vizitek során a betegeket sorra tanította az imádságra és az Istennel való személyes kapcsolat páratlan jelentőségére. Az Ő szavaival élve "Hárman vagyunk mindig a rendelőben, a Beteg, én, és Jézus, és én megmutatom nekik a harmadik felet." Betegek és hallgatók tízezrei határon innen és túl gyógyultak az útmutatása alapján. Hazája, magyarsága és a határon túli magyarok sorsának alakulása kiemelt szerepet töltött be a szívében egész élete során. Nagy tisztelettel volt az orvostudomány felé, melynek fejlődésére és innovatív vívmányaira mindig a legnagyobb érdeklődéssel figyelt. Élete végéig tanult és fejlődött, mindig emlékeztetve a családot és a

körülötte lévőket, hogy a tanulás bármekkora is az ember tudása, egy soha véget nem érő folyamat kell, hogy legyen. Pályája során mindig együttműködött az orvosokkal, csapattársként dolgozott velük együtt a beteg mielőbbi gyógyulása érdekében. Az egészség megőrzésében és a gyógyulásban is kulcsfontosságúnak tartotta a mozgást, vallotta, hogy a lelki egészség elengedhetetlen feltétele a testi jóllét.

Lajos Atyával, Oláh Andorral, Török Szilveszterrel együtt fektették le a magyarországi modern természetgyógyászat alapjait. Határtalan szakmai tudását hallgatók ezreinek adta át a tanfolyamokon, ahol a hallgatók a szaktudás megszerzése mellett közvetlenül megtapasztalhatták nemes, alázatos, érző és szolgáló szívű természetét a hatalmas tekintélyű Tanár Úrnak. A tanítványokat mindig arra tanította, hogy nyitott szemmel és nyitott szívvel járjanak, és tétovázás nélkül, azonnal cselekedjenek. Szellemi és lelki hagyatéka az emberi léptéken túlmutat. Kedves Betegek, Tanítványok, Kollégák, kedves Olvasó! Törekedjünk a tanításaihoz méltó életre és ahogyan azt Ő mondta: "Vigyázzanak egymásra, vigyázzanak magukra, és az egészségükre, mert abból csak egy van!"